

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is: of

Schrijver	Ko van den Bosch, Toon Tellegen
Titel	Gepemperd en Gepeperd
Jaar	2006
Uitvoering	Lange Poten / Carla Mulder

Copyright (C) 2006 by Ko van den Bosch en Toon Tellegen

GEPAMPERD & GEPEPERD

SCENE: Onvoorstelbaar Klein

Toontekst 1

C Twee kinderen.

M Ja, twee kinderen. Wij.
Vriendinnen.

C Ja. Vriendinnen.

M Ik ben N.

C En ik ben Nn.

M Ja.

C Ha N.

M Ha Nn.

C We wonen samen in een huis.

M Mijn huis.

(Onder het zingen van een liedje schenken ze koffie in, geven elkaar koekjes, heel erg samen, plotseling horen we getik, alles stopt, ze schrikken, verbergen)

M Er is op het raam getikt.

C (Gaat kijken) Een vrouw:
'Hebben jullie wel eens van de dood gehoord?', vraagt ze.

M 'Nee.'

C De dood? Nee.
De vrouw knikt en loopt door.

M We kijken elkaar aan.
We hebben al van zoveel gehoord: ontegenzeggelijkheid, ultramarijn, zwaar water... maar niet van de dood.

C We zijn even sprakeloos.

M We krabben met onze kleine handen achter ons oor.

C (Gebonk.) Onze buurman.

M 'Was daar iemand?' roept hij. 'Hoorde ik dat goed?'

C 'Ja.'

M 'Een vrouw?'

C 'Ja.'

M 'Riep zij iets?'

C 'Ja.'

M 'Wat wilde zij?'

C 'Ze wilde weten of wij wel eens van de dood hadden gehoord.'

M 'En?'

C 'Nee, daar hebben wij nooit van gehoord.'

M (gekreun) 'Ai, ai... nooit van de dood gehoord...'

C Dan is het stil.

We spelen met blokken, maar onze gedachten zijn er niet bij.

Na een tijd vragen we elkaar:

'Hoe klein zijn wij eigenlijk?'

M We weten het niet. Nóg iets wat we niet weten.

We gaan naar boven. Er is daar een klein gietijzeren balkon.

Vanaf dat balkon roepen we naar voorbijgangers:

'Mogen wij u iets vragen?'

C 'Ja,' roepen de voorbijgangers terug.

M 'Hoe klein zijn wij eigenlijk?'

C De voorbijgangers blijven staan, kijken omhoog en proberen een ruwe schatting te maken.

'Tja,' zeggen ze. 'Moeilijk te zeggen. Kleinheid is bovendien zo'n rekbaar begrip.'

M 'Mogen wij ons nog wel klein noemen?'

'We weten al zoveel.'

Gemakshalve noemen we het feit niet dat wij nog nooit van de dood hebben gehoord.

Dat doet er nu niet toe.

C De voorbijgangers denken na, overleggen met elkaar en vragen:

'Hebben jullie al eens van de liefde gehoord?'

M 'De liefde?'

C 'Ja.'

M 'Nee, daar hebben wij nog nooit van gehoord.'

C De voorbijgangers glimlachen en zeggen:

'Dan zijn jullie nog klein, nog zeer, zeer klein.'

Ze lopen door.

M Het wordt avond. De straat is verlaten.

C We gaan weer met blokken spelen.

M Door de muur heen klinkt een weemoedig, vreemd smachtend lied uit de kamer van de buurman.. (Malou zingt over de dood van papa en mama)

C We zijn nog onvoorstelbaar klein.

M Ja. Onvoorstelbaar klein.

SCENE: Ontbrekende moeders

Toontekst 2

M 'Onze moeders...'

C Onze moeders ontbreken.

M We hebben 'ontbreken' opgezocht en weten nu precies wat het betekent.
'Ontbreken is niet moeilijk,'.

C 'Nee. Er is niets aan.'

M We vermoeden dat onze moeders dichtbij zijn, maar van ons gescheiden door een obstakel, misschien wel een muur, maar dan een denkbeeldige muur. Achter dat onzichtbare obstakel vermoeden we ondoordringbaar struikgewas met dicht op elkaar staande doornen en weelderige brandnetels, en ook een moeras.

C Ik hoor onze moeders af en toe roepen:
'Kinderen!'

M 'Ja,'

C 'Wij zijn hier.'

M 'O.'

C 'We hebben het heel moeilijk!'

M 'Waarmee?'

C 'Tja, waarmee, waarmee... Dat is zo'n vraag...'

M 'Wat doen jullie daar moeders?'

C 'Ons aftobben.'

M Snel zoeken we 'aftobben' op.
'Kijk,' , 'dit is het.' We wijzen het elkaar aan.

C We begrijpen het.

M We klimmen op elkaars schouders, maar we kunnen onze moeders niet zien, ook al is het obstakel tussen ons en hun onzichtbaar.

C 'We weten wat jullie doen!'

M 'We hebben het opgezocht.'

C 'O ja?'

M 'Ja. En er staat bij dat wij met jullie te doen moeten hebben.'

C 'O.'

M 'Zullen we dat doen?'

C 'Dat is goed.'

M (Carla snikt) We hebben met onze moeders te doen. Was er geen groot en onoverkomelijk obstakel tussen hun en ons, geen moeras, geen ondoordringbaar struikgewas met doornen, en niet één brandnetel, we zouden onze armen om hun halzen slaan en hun laten uithuilen.

'Uithuilen' hadden we al eerder opgezocht.

C (Malou snikt) Het is lange tijd stil. Maar soms horen we een soort eenzaam gesnik van de andere kant. Het lijkt op het gesnik van mensen die omkomen of lijden - dat kunnen we niet onderscheiden.

'Moeten we ook iets voor jullie over hebben?'

M 'Ik weet het niet,' roept een van de moeders terug, 'maar ik geloof niet dat ik daar iets aan zou hebben.'

C Het wordt schemerig. Mist trekt uit de grond op.
Ik heb het koud. 'Hebben jullie het niet koud, moeders?'
Maar we krijgen geen antwoord.

M We vermoeden dat onze moeders verder in het struikgewas zijn doorgedrongen of anders zo diep in het moeras zijn gezakt dat hun borstkas is ingedrukt zodat zij geen woord meer kunnen uitbrengen.

C We gaan slapen.

M We liggen in een groot bed naast elkaar.

C We fluisteren met elkaar over onze moeders.

M Zijn zij groot, maar hoe groot dan?

C En wat is eigenlijk het verschil tussen groot en klein?

M Is het verschil misschien dat als je klein bent, je niet weet wat dat verschil is en als je groot bent wel?

C Of juist omgekeerd?

M Het is omgekeerd...

C Wij weten wat het verschil is.

M Wij zijn heel klein.

C Ja. Heel klein.

SCÈNE: Wat is liefde en wat is dood

Toontekst 3

C. We hebben het moeilijk.

M 'We staan er alleen voor'.

C 'Zolang we niet weten wat dood en liefde zijn komen we geen stap verder.'

M Er staan rimpels op ons voorhoofd.

We kijken in dikke boeken. Maar als we bij 'liefde' komen staat er: 'Liefde: zie Dood' en als we bij 'dood' komen staat er 'Dood: zie Liefde'. Verder kunnen we alles vinden: 'ondubbelzinnigheid': bladzijden lang, 'asters' met plaatjes, 'onweer' met diagrammen, alles.

C We schuiven de boeken opzij en gaan eten. Een vage onrust bekruipt ons.

M Misschien blijven we wel altijd klein en misschien is dat de opzet. Maar van wie?

C Terwijl we eten horen we de stem van jouw moeder.

M Mijn moeder, nee jouw moeder.

C Nee! Jouw moeder roept dat zij zich zorgen om ons maakt.

M En er gaat geen uur voorbij of onze buurman roept door de muur heen: 'Jullie hebben dus nog nooit van de dood gehoord... ai, ai... Wat zijn jullie eigenlijk voor kinderen? Ik bedoel, wat voor soort kinderen?'

C We geven geen antwoord op die vraag. We zijn er van overtuigd dat hij elk antwoord op zijn vragen zou gebruiken voor nog meer verbazing en gezucht.

M We voelen ons klein. 'En eigenlijk, worden we in een zeker opzicht steeds kleiner. Want het verschil tussen onze enorme kennis van alles en het ontbreken van onze kennis van dood en liefde wordt schrijnend. En alles wat schrijnend is doet krimpen. Dat is een wet.'

C Ja

M We weten niet waar we die wet vandaan hebben, maar dat zegt niets: van vrijwel niets weten we waar we het vandaan hebben.

C We gaan weer met onze blokken spelen, bouwen er een onbenullige toren van.

M We zijn klein en niet gelukkig.

C 's Nachts beginnen we aan slapeloosheid te lijden.

M 'Slaap jij?'

C 'Nee, jij?'

M 'Ik ook niet.'

C We horen onze moeders ver weg huilen in het donker.

M We horen onze buurman woelen en smachtend kreunen

C We zouden wel groot willen zijn en alles, maar dan ook alles, in één klap ongedaan willen maken.

M Maar we zijn klein.

C Ja. Klein.

SCENE 1: Hypocriete zachte kutdingen

***MEVROUW GEURTJES zit uitgeteld op de bank tussen honderden knuffels.
MEVROUW MOLLER staat in een freeze met een koffiekkan***

Mevrouw Geurtjes:

Overal liggen zachte dingen

beesten, poppetjes

k n u f f e l s

Plastic rommel die vrolijk lachend de wereld in kijkt

alsof er niks aan de hand is

Dat ligt overal door de kamer te ONTKENNEN dat het daar buiten één groot slagveld is

Dat lijkt dat speelgoed niet te willen begrijpen

GEURTJES steekt een sigaret op

Allemaal zacht en vriendelijk en warm en lachend

om tegen aan te slapen

Alsof ze iets missen

iets, iets

Elke keer als we in de winkel staan

moet er zo'n ding gekocht worden

En elke keer snijdt het door mijn moederziel

IK ben er toch

Gebruik MIJ

Ik ben toch OOK warm en zacht en vriendelijk

vaak, soms

ALS ik mijn dag heb

Godschristus

ALTIJD vriendelijk zijn is toch ook niet realistisch

En ik begrijp wel dat al dat spul licht en zacht is
moet zijn

begrijp ik wel

dat is LIJFSBEHOUD

Want alles wat niet zacht en vriendelijk is en meegeeft wordt gesloopt.

Alles wat een breekpunt heeft wordt gebroken

Kijk zo'n CD speler lacht niet als die wordt aangeraakt

die is zwart en strak en ongenaakbaar

PRECIES zoals IK het mooi vind

die is niet open en overdreven vriendelijk

de cd speler heeft alleen een intiem schuiflaatje dat zich aanbiedt

pfffffft

Een dialoog op topsnelheid.

Mevrouw Moller:

Sta je nou weer in jezelf te lullen

Mevrouw Geurtjes:

Dat was een monoloog interieur

Mevrouw Moller:

Kijk daar mee uit!

Mevrouw Geurtjes:

Ze slapen!

Eindelijk quality time voor ONS ZELF

Mevrouw Moller:

EINDELIJK

Mevrouw Geurtjes:

Eindelijk

Mevrouw Moller:

Jij moet ruimte voor jezelf nemen

Ruimte voor jezelf en voor mij

om te herstellen om jezelf opnieuw uit te denken ja

Mevrouw Geurtjes:

Quality time is OK

Mevrouw Moller:

Quality time is ok

maar het gaat godverdomme allemaal naar ANDEREN

Mevrouw Geurtjes:

Dat is het typische van QUALITY TIME

Mevrouw Moller:

Wat

Mevrouw Geurtjes:

Dat het NOOIT bij jezelf terechtkomt

Mevrouw Moller:

Nee het gaat naar ANDEREN

Mevrouw Geurtjes:

ALTIJD naar anderen

Mevrouw Moller:

Quality time

Mevrouw Geurtjes:

Je man
je kind
je moeder
de zussen
je kat
OVERAL gaat quality time naar toe

Mevrouw Moller:

Maar je krijgt het niet meer terug
Ja soms krijg je een wasmachine of een droger

Mevrouw Geurtjes:

Een nieuw KEUKENKASTJE

Mevrouw Moller:

Of een Honda Civic
maar dat is dan alleen maar bedoeld om quality time OVER te houden
voor HUN

Mevrouw Geurtjes:

En HIJ vlucht de schuur in
Daar maakt hij een kastje
voor mij
uit liefde zegt hij

Mevrouw Moller:

Schat van een man
gaat op geen enkele avance in

Mevrouw Geurtjes:

Schuren lakken plamuren
NOG EEN KEER schuren lakken plamuren

Mevrouw Moller:

Maar WAT er ook uit zijn handen komt
het is GEEN Quality time

Mevrouw Geurtjes:

Klussen in huis
ja dikke lul

Mevrouw Moller:

Gelukkig ben IK er voor jou
met hem kan je toch niet praten
toch nergens over

Mevrouw Geurtjes:

Hij vindt dat ik een hoop te zeiken heb

Mevrouw Moller:

Zeiken zegtie dat
zeiken

Mevrouw Geurtjes:

Vind jij mij een zeikerd

Lange blanco stilte. Dan, niet helemaal overtuigend:

Mevrouw Moller:

Natuurlijk niet

Pauze

Ik zeg jij vecht voor je zelf
Jij vecht voor het leven
JIJ bent nog jong
JIJ bent het leven
JIJ geeft het leven door
JIJ bent de hoop
JIJ bent de liefde

Mevrouw Geurtjes:

Meen je dat

Mevrouw Moller:

Ja, maar als ik dan weer zie hoe weinig je ervan maakt denk ik toch
Nou ja
ik bedoel wat laat HIJ nou helemaal achter
een twintig keer afgeschuurd en dertig keer in de lak gezet keukenkastje

Mevrouw Geurtjes:

Hij zegt dat hij het heel goed wil doen
omdat het voor mij is

Mevrouw Moller:

Dream on baby

Mevrouw Geurtjes:

Ik kan me wel voorstellen dat je dat uit liefde voor iemand doet
Dat wil ik wel geloven

Mevrouw Moller:

Nou, dan geloof je dat toch lekker

Mevrouw Geurtjes:

Anders wordt het leven wel erg mager

Mevrouw Moller:

Ja zometeen heeft hij een glanzend, spiegelglad vijftig keer gelakt keukenkastje in zijn schuur en een wrak in huis

Mevrouw Geurtjes:

Hij zegt dat het design is
maar hij heeft het afgekeken

Mevrouw Moller:

Zullen we afspreken dat jij mij bewaakt
Dan bewaak ik jou
qua quality time

Mevrouw Geurtjes:

The only way

Mevrouw Moller:

The only way

Mevrouw Geurtjes:

Wanneer heb jij nou eens
RUSTIG een kopje koffie
KOFFIE
Dat je dat RUSTIG
KAN DRINKEN
Ik bedoel de koffie
dat je dat RUSTIG kan DRINKEN met een VRIENDIN
KOFFIE RUSTIG DRINKEN VRIEN DIN
QUALITY TIME

Mevrouw Moller:

Ik ben nu al uitgeput
en aan iets sterkers toe

Mevrouw Geurtjes:

Quality time zit niet aan koffie vast
Kan ook vast zitten aan
kan ook vast zitten aan
aan

Mevrouw Moller:

Mevrouw Geurtjes
je bent aan het wegdromen

Mevrouw Geurtjes:

Mag dat niet

Mevrouw Moller:

Tuurlijk wel
maar is het VERSTANDIG
In je quality time ga je niet indutten
Niet als die van je zelf is
Dan sla je koffie achterover

Mevrouw Geurtjes:

Zullen we het koffiegedeelte van de quality time maar overslaan
en meteen naar de hardere middelen grijpen

Mevrouw Moller:

Mijn weerstand is gebroken

Geroutineerd wisselt GEURTJES de koffiekkan in voor een fles cognac. Ze slaan een stevig glas achterover en ploffen naast elkaar op de bank.

Mevrouw Geurtjes:

WIJ blijven wakker
OMDAT we in onze quality time zitten
Ik ben zo blij dat je d'r bent
Verdomme ik heb het slecht

Mevrouw Moller:

Ik ook schat
Ik begrijp jou en jij begrijpt mij en zullen we het daar bij laten

Mevrouw Geurtjes:

Ik weet het niet

Mevrouw Moller:

Ik kan je zeggen schat
VOOR mijn zwangerschap was ik al gevoelig
maar ik heb er een antenne bij gekregen
Wat zeg ik TWINTIG
ik heb er TWINTIG antennes bij gekregen
Ik ben een grote lopende informatieverwerkende satelliet

Mevrouw Geurtjes:

Dan is het toch OOK begrijpelijk dat je te kort schiet
om alles te verwerken
Ik beschouw mezelf als modern mens
BEN ik ook
kan ik gerust zeggen
dat ik dat ben

maar ik kijk de wereld soms aan
en begrijp VOLSLAGEN niet waar de wereld het over heeft.
Een tijdlang heb ik gedacht dat het postnataal was
maar het is gewoon echt
Het is gewoon fucking echt
of eigenlijk is het niet echt
het is gewoon fucking niet echt

Mevrouw Moller:

Wat wil je nou eigenlijk zeggen

Mevrouw Geurtjes:

Fucking
Ik bedoel
-wijst naar de kinderen- DAT daar is echt
DAT is de beat
zoals die twee groeien
DAT volg ik
gaat ook wel hard
maar dat volg ik tenminste
Dat explodeert de dag in
slaapt eet en taait af
DAT kan ik volgen

MEVROUW GEURTJES steekt een sigaret op en kijkt een raam uit.

Sorry ik ben angeschwipst
maar dat is toch belangrijk
dat ongeremde
Denkt nergens over na
Alles moet nu NU NU NU NU
Is alleen maar nu

Mevrouw Moller:

Je ziet bleek

Mevrouw Geurtjes:

Het gaat niet goed met me

Mevrouw Moller:

Zal ik een glaasje water of een dekentje

Mevrouw Geurtjes:

Nee het gaat wel weer

SCENE 2:

Vanavond

Mevrouw Geurtjes:

Hij doet dat voor mij

Mevrouw Moller:

Jij wilt dat eigenlijk niet

Mevrouw Geurtjes:

Ja ik wil dat wel

maar ik bedoel iets anders

Mevrouw Moller:

Ben je dan misschien onduidelijk

Mevrouw Geurtjes:

Nee, ik ben heel duidelijk

Mevrouw Moller:

Is hij dan zwakbegaafd

of van de gemeentereiniging

Mevrouw Geurtjes:

Misschien ben ik juist wel TE duidelijk

Hij is dat gaan maken

en steekt daar veel werk in

Hij is een perfectionist

als er bijvoorbeeld een haartje uit zijn kwast op het kastje blijft zitten

maakt mij niet uit

maar hij is dan weer een week bezig

om het weg te schuren en te plamuren en te lak ...

Of hij koopt een nieuwe kwast

nou daar vallen dan ook weer haren uit

dat gebeurt nu eenmaal

Mevrouw Moller:

Staat er een televisie in dat schuurtje

Mevrouw Geurtjes:

Nee

Mevrouw Moller:

Een ijskastje

Mevrouw Geurtjes:

Nee

Mevrouw Moller:

Een fles "wasbenzine" met een borrelglasje ernaast

Mevrouw Geurtjes:

Nee naast de wasbenzine ligt een doekje

Mevrouw Moller:

Een rood prikkellapje om de borsten in te doen of of of
daarbeneden

met met met doorzichtigheid naar de blikken toe

Mevrouw Geurtjes:

Ik begrijp niet

Mevrouw Moller:

Okee hoeft ook niet

Ik probeer alleen maar

Stilte. De vrouwen roken gespannen

Mevrouw Moller:

Misschien een mannenkalender met vrouwen van een verzendhuis of rubberhandel

Mevrouw Geurtjes:

Nee

Mevrouw Moller:

Ben je OOIT iets tegengekomen

van Marquis de Sade

Karl May

of dingen met titels als

De Elfde Vinger

Verboden Vruchten

Magie in en om de clitoris

Handboek voor De Goede Gastvrouw

of de Kleine Doe hetzelfde

Mevrouw Geurtjes:

D'r ligt een handleiding

Mevrouw Moller:

Aha

Mevrouw Geurtjes:

Voor de schuurmachine

Mevrouw Moller:

OH

ook geen NET VINDBAAR weggestopte videoband

die begint met de weerberichten terwijl hij daar helemaal niet in geïnteresseerd is

Mevrouw Geurtjes:

Niks

Mevrouw Moller:

Of erger de BIJBEL

Mevrouw Geurtjes:

Nee

alleen een bankschroef
en een schuurmachine

Mevrouw Moller:

Geen damessjaaltje een enkele pump
of inlegkruisje dat met spijkers tegen een stukje splinterig hout getimmerd is
met in opgedroogd bloed geschreven vuile vieze kuthoer

Mevrouw Geurtjes:

Nee hij is meer een lijmer
Lijmen en schuren en lakken dat is zijn ding

Mevrouw Moller:

Hmmmm

Mevrouw Geurtjes:

Hij doet wel veel
maar niet iets waar ik op zit te wachten
Ik bedoel
DEED hij maar eens een keer IETS
iets verrassends
maar alles wat hij doet zie ik van mijlenver aankomen
Dat kastje komt wel een keer af
Het zal hem een keer lukken met die kwasten
of een roller

Mevrouw Moller:

En dan komt hij de keuken binnen lopen met
een grote geile ongeschoren glimlach
en diepliggende wolvenogen

Mevrouw Geurtjes:

Nee

dan is het de volgende ochtend gemonteerd
waterpas
En dan heeft hij ook nog de wasmachine leeggeruimd
En de kopjes in de nieuwe smetteloos witte kast gezet

Mevrouw Moller:

That's it

Mevrouw Geurtjes:
That's it

Mevrouw Moller:
Godverdomme

Mevrouw Geurtjes:
Ik hoop alleen maar
Ik hoop zo

Mevrouw Moller:
Ja waar hoop je op

Mevrouw Geurtjes:
Ja Jezus

SCENE 3:**Hansepansekevertje**

MEVROUW GEURTJES zingt in de schemering een kinderliedje. met gebaartjes

Mevrouw Geurtjes:

Hansepanse kevertje klom eens op een heg
 neer viel de regen
 die spoelde Hansje weg
 Toen kwam de zon op
 die maakte alles droog
 Hansepanse kevertje
 klom toen weer omhoog
 Hansepanse kevertje klom eens op een heg
 toen brak de dijk door
 die spoelde Hansje weg
 Toen kwam de zon op
 en scheen in papaas oog
 en papa had al 's morgens vroeg een slok op
 en die raakte van de weg af
 Hansepanse kevertje werd uit de auto geslingerd
 en raakte toen een boom
 en een stoepwand
 en toen iets scherps
 en toen stuitte hij tegen een lantaarnpaal
 die wel licht maar niet mee gaf
 en toen gleed hij de kade af
 in het zwarte donkere water
 en klom niet meer omhoog
 en en
 en toen was het afgelopen

Soms voel ik me zo zorgeloos
 Dat ik denk er kan niets gebeuren
 ik ben gelukkig, tevreden
 ik ben

Mevrouw Moller:

Blijkt niet uit je liedjes

Mevrouw Geurtjes:

Dan voel ik me zorgeloos

Mevrouw Moller:

Goed

Mevrouw Geurtjes:

en leeg

Mevrouw Moller:

Fout. Ik bedoel voel je je leeg omdat je geen zorgen hebt

Mevrouw Geurtjes:

Ja en dan ga ik liedjes zingen in het donker
en dan word ik vanzelf bang
daar gaat van alles mis
zoals in het leven ook

Mevrouw Moller:

Ok. Waar maak je je dan zorgen over

Mevrouw Geurtjes:

Alles

Mevrouw Moller:

Alles dat is goed

Mevrouw Geurtjes:

Alles maar niet over mezelf
dat maakt niet uit

Mevrouw Moller:

Terwijl ik juist zou denken
dat je je zorgen over jezelf moet maken
Jij moet je zelf bewaken
Kijk je man die denkt nergens aan
die schuurt zijn keukenkastje
uit liefde voor jou, denkt hij
maar in werkelijkheid kan hij alles met zijn handen
en helemaal NIKS met jou
Ben jij ooit tachtig keer geschuurd
liefdevol afgeblazen
eenentachtig keer in de lak gezet
en daarna rustig neergezet om te drogen

Mevrouw Geurtjes:

Nee dat niet

Mevrouw Moller:

En je kind

Mevrouw Geurtjes:

Die is alles voor me

Mevrouw Moller:

Maar wat ben jij voor haar

Mevrouw Geurtjes:

Haar moeder

Mevrouw Moller:

Nee. Jij bent een lege huls
En weet je wat er met lege hulzen gebeurt

Mevrouw Geurtjes:

Geen idee

Mevrouw Moller:

Die worden geschuurd en er blijft niks van over
worden weggeblazen door de storm die het leven is
ffffff weg nergens meer te vinden, opgelost

Mevrouw Geurtjes:

Ik maak haar wakker
Ik ga haar liefde geven
dat zal ze nooit vergeten

Mevrouw Moller:

Nee dat is een reflex

Mevrouw Geurtjes:

Oh

Mevrouw Moller:

Jij moet aan je zelf gaan werken
Jij moet zorgen dat je bij jezelf aankomt
En als het bij jou in orde is
binnenin als het ware
Dan hebben zij wat aan je
Dan ben je gecentered
Daar moet jij naar toe, naar jezelf

SCENE 4:**MAMA LOSLATEN**

In de schemer wankelen twee vrouwen naar voren, zich aan elkaar vasthoudend.

Mevrouw Moller:

Mama moet je nu loslaten
 Ja laat mama maar los
 Daar is niks ergs aan
 Ik hoef niet te leren lopen
 ik kan het al
 Ik ga daar staan
 Daar
 en dan loop jij naar mama
 Loop jij naar mama
 Naar het leven
 Ik ben het leven
 Jouw leven
 Loop maar naar mama
 Ja wegelopen kan ook
 Dat is helemaal dapper
 want daar is niemand die je vangt
 die houden je tegen
 die vangen je niet
 Ik wel
 ik vang je
 en ik smokkel
 als ik je zie wankelen
 smokkel ik
 mag je gerust weten
 Doe ik een paar passen naar je toe
 val je precies in mijn armen
 Zet ik je terug
 gaan we het weer proberen
 Totdat het lukt
 Ik geef je maar een raad
 Niet zo maar gaan lopen
 omdat je blij bent dat ik mijn armen spreid
 Niet naar me toe vallen
 omdat ik je mama ben
 Nee ` PLANNEN ja
 PLANNEN waarheen je valt
 Misschien zie je daar de bedrand
 kan je gebruik van maken
 Stoelen
 altijd handig
 Aanrecht
 hier

zit een greepje
kijk zo
lijkt moeilijk
het kan je redden
De schemerlamp als er echt geen redden meer aan is
Weten dat je gaat vallen
Weten waar naar toe je valt
Enige wat je kan doen
vallen doe je sowieso
de route waarlangs
die bepaal jij
Niet je door het eerste het beste instinct laten leiden
mamaborstenmelk
nee
nadenken
die fase is afgesloten
nu gaan we NAAAADENKEN
Ok mama gaat hier staan
en nu jij
ja laat maar zien wat je allemaal al kan
laat maar zien dan

MEVROUW GEURTJES valt huilend in de armen van MEVROUW MOLLER. .

SCÈNE 5:

Dat ze gezegend zijn

Mevrouw Moller:

Luister mevrouw Geurtjes
een kinderziel ja is extreem flexibel
Zolang ze dingen begrijpen ja
Zolang ze dingen begrijpen gaan ze een heel stuk met je mee
Omdat zij het OVERZICHT missen om te zien
dat ALLES wat JIJ doet
dat jij dat OOK maar uit blinde paniek doet

Mevrouw Geurtjes:

Maar ook omdat ik LIEF ben

Mevrouw Moller:

Doe niet zo pathetisch mens
Kinderen horen graag verhalen
moet ook wel want de buitenwereld doet zich voor als één chaotische brei waar ieder
ogenblik IETS onverwachts kan gebeuren

Mevrouw Geurtjes:

Daarom vertrouwen ze me

Mevrouw Moller:

Ze willen alleen maar weten of jij ze allemaal op een rijtje hebt
Als jij DAT daar daarbuiten kan uitleggen
zal het hun verder een HARDE DROGE WORST zijn hoe groot het gevaar daarbuiten
is, en de onzekerheid en de angst.

Mevrouw Geurtjes:

Maar ik weet zelf niet
Ik bedoel
Je wordt toch ook wel eens positief verrast

Mevrouw Moller:

Met wat dan

Mevrouw Geurtjes:

Ja jezus

Mevrouw Moller:

Met WAT dan
dan moet je ook een voorbeeld noemen

Mevrouw Geurtjes:

Ik

Mevrouw Moller:

Nou

Mevrouw Geurtjes:

Ik
je kan toch ook de loterij winnen

Mevrouw Moller:

Heb je die wel eens gewonnen dan

Mevrouw Geurtjes:

Nee dat niet

Mevrouw Moller:

Daar ga je al
je moet je wapenen
PRATEN
dingen een verband geven een context een OORZAAK
de schuld zo je wilt

Mevrouw Geurtjes:

Of als een kleurspoeling goed uitpakt

Mevrouw Moller:

Een VERHAAL

Mevrouw Geurtjes:

Ik ga het niet redden
ik heb het me hele leven al niet gered

Mevrouw Moller:

Ja jezus

Mevrouw Geurtjes:

Jezus wat

Mevrouw Moller:

Als je ZO begint

Mevrouw Geurtjes:

Maar jij weet toch OOK dat ik moeilijk zit

Mevrouw Moller:

Ik WEET dat je ontzettend moeilijk zit
maar je hebt er ook zelf voor gekozen
om moeilijk te zitten
Dat is JOUW keuze
en zo meteen als het mis gaat kan je TWEE dingen doen

Mevrouw Geurtjes:

Jij kan dat

Mevrouw Moller:

Kan wat

Mevrouw Geurtjes:

Dingen terug brengen tot twee keuzes

Mevrouw Moller:

Ja

Dan heb je één

Mevrouw Geurtjes:

Dat doe je altijd

Mevrouw Moller:

Dat doe ik altijd ja

Omdat dat overzichtelijk is

Je hebt dan twee keuzes

Mevrouw Geurtjes:

En dan zeg je altijd: keuze één

Mevrouw Moller:

Ja! Dan zeg ik altijd

Keuze één je blijft doormodderen met hem omdat hij de vader van dat kind is
of B je zegt hem dat hij moet oprotten en dat JIJ je EIGEN leven gaat leiden

omdat HIJ je al tien jaar belet heeft JEZELF zijn

Nou toedeloë HOOG tijd zou ik zeggen HOOG tijd

Jij moet STAAN voor wat JIJ bent

en daar ga IK dan weer ACHTER staan

want dan heb jij een verhaal

dat GEVOELSMATIG klopt

voor mij

maar dat is niet belangrijk

Het is dan ook een verhaal dat gevoelsmatig voor JOU klopt

en DAT merken kinderen meteen

Begin gewoon maar iets te vertellen

Mevrouw Geurtjes:

Wat dan

Mevrouw Moller:

IETS

Mevrouw Geurtjes:

Ze slapen

Mevrouw Moller:

Maak hun maar wakker en leg het maar uit
Dat het een godswonder is dat ze leven
Dat ze kunnen spelen
Dat je je zorgen maakt
Dat je van jezelf vindt dat je altijd
24 uur per dag
elke seconde scherp moet zijn
Want een autoportier is zo dichtgegooid met een vingertje d'r tussen
Een Rottweiler met een karakterfoutje zet zo zijn tanden in een kindergezichtje
En zeg maar dat tachtig procent van de kinderneukers bekenden van je zijn
Zeg ze dat maar
en spaar ze de details niet
Kinderen zijn nogal op details

Pauze.

Kijken of ze dan nog lekker slapen
's Maar makkelijk

Mevrouw Geurtjes:

Maar dat is toch ONZE taak
dat ZIJ juist kunnen SLAPEN
zonder angst
Zij weten toch niet wat voor klotenzooi wij van onze levens maken

Mevrouw Moller:

Heb je het nou over jezelf

Mevrouw Geurtjes:

Van mijn part ja
Ja dat IK er een klotenzooi van heb gemaakt
en waar dat begonnen is is mij een raadsel
Want ik heb echt veel gelachen en goede hoop gehad
en dan struikelt er iets in je leven
dan verzwikt er wat
en komt niet meer terug in de oude stand
en je leeft wel door
en je denkt dat compenseer ik wel
Je leest misschien iets spiritueels
Je doet een workshop Afrikaans trommelen
of je doet iets relatieachtigs in een horecasfeer
maar het blijft scheef lopen

MEVROUW GEURTJES valt stil, kijkt verwachtingsvol naar MEVROUW MOLLER, maar die kijkt blanco terug. MEVROUW GEURTJES schenkt zich nog een longdrink glas cognac en steekt een sigaret op.

Mevrouw Moller:

Dat is slecht

Mevrouw Geurtjes:

Jij rookt toch ook

Mevrouw Moller:

Ja maar IK ben happy
en DAARDOOR zit IK goed in mijn vel
Kan je zo zien
En als je goed in je vel zit
kan je geen kanker krijgen
Het is hard maar zo is het leven

Mevrouw Geurtjes:

Misschien kan ik beter naast het leven gaan staan
niet zo er middenin
Dat dat rustiger is
Net als kleuters
die leven ontzettend veel
maar in een goede wereld waar iedereen zich om hen bekommert en probeert te
voorkomen dat ze vallen
dat ze een ongeluk krijgen
Waar we proberen de eerste littekens op die goddelijk lichaampjes
zo lang mogelijk uit te stellen
Naast de echte wereld waar de lidtekens dagelijks worden uitgedeeld.

Mevrouw Moller:

Nou
Ga je toch lekker NAAST het echte leven staan

Mevrouw Geurtjes:

Vind je dat erg

Mevrouw Moller:

Nee hoor maakt mij niks uit
Jouw keuze
Belangrijkste is dat je in ieder geval een keuze maakt
Ook al is die onvolwassen
Dan ga je misschien op je bek
later, niet nu
Nu is het lekker makkelijk
Maar later bel je me weer
omdat je het daarboven niet aan kant krijgt
Begrijp me goed
ik kom hoor
ik ga daar weer staan

zwijgend uit liefde
Vriendschap

Mevrouw Geurtjes:

Jij geniet er toch van

Mevrouw Moller:

Van vriendschap

Mevrouw Geurtjes:

Dat ik het even niet weet

Mevrouw Moller:

Wat lul je nou

Mevrouw Geurtjes:

Waarom blijf je hier eigenlijk nog rondhangen
bij zo'n wrak
Waarom doe je dat eigenlijk

Mevrouw Moller:

Nou zeg
ik ben zo weg hoor
JIJ hebt mij gevraagd

Mevrouw Geurtjes:

Ja een moment van zwakte

Mevrouw Moller:

Ik HOEF hier niet te zijn
Kijk hier ik doe mijn jas aan
net zo gemakkelijk
Zoek je het toch lekker zelf uit als ze van de kinderbescherming komen
omdat jij een gevaar voor je eigen kind bent

Mevrouw Geurtjes:

Waar HEB je het over

Mevrouw Moller:

IK zeg je ik ben niet kwaad op je
even goede vriendinnen
Ik begrijp dat IK het natuurlijk allemaal heb gedaan
MOET hebben gedaan
Ik neem dat op me
maakt mij niet uit
Kan er nog wel bij
Ik kan dat hebben omdat ik een KERN heb
ja, hoor je me een KERN

Daar daar daar is
een vlammetje binnenin
een een licht
Heb ik ook hard voor moeten werken
Nu HEB ik dat
Ik kan dat delen
Ik wil dat ook delen
maar dan moet je me wel de KANS geven Geurtjes
Jij moet OOK openstaan
maar als je dat niet aan kan
en dan wil ik dat ook nog wel "angst" noemen
terwijl het gewoon domheid is
dan is dat jouw "ding"

Mevrouw Geurtjes:

Ik heb even RUIMTE nodig

Mevrouw Moller:

Ja IK ook
frisse lucht heb ik nodig

Mevrouw Geurtjes:

Ruimte voor mezelf
om me te herinneren

Mevrouw Moller:

Jij ruimte
Zodra JIJ ruimte voor jezelf hebt krijg je pleinvrees

Mevrouw Geurtjes:

Dat zei je zelf dat ik ruimte voor mezelf moest nemen

Mevrouw Moller:

Ga me nou niet op een woordje pakken zeg
Natuurlijk moet je ruimte voor jezelf nemen
maar niet nu
Niet met mij erbij
Nu moet je de confrontatie met mij aangaan
Nu moet je het met MIJ uitzoeken

Mevrouw Geurtjes:

Begrijp me niet verkeerd
Ik bedoel iets heel anders

Mevrouw Moller:

Je was anders heel duidelijk

Mevrouw Geurtjes:

Ik ben blij dat je er bent

Mevrouw Moller:

Natuurlijk niet

Je haat me

Zeg dat dan ook

PRATEN, gedachten uitwisselen

Mevrouw Geurtjes:

Ik heb niks om uit te wisselen

Mevrouw Moller:

Nee omdat je alleen maar naar de grond loopt te staren om voor de

honderdduizendste keer dat kelerespeelgoed op te rapen

Omdat je kruipend achter die mensjes aangaat om in debielmakende zinnnetjes

hun voor je te winnen

Dat ze je geen kwaad doen

Je bent bang voor je kinderen

Je bent bang voor je man

Je bent overal bang voor.

Zo nu jij weer.

Mevrouw Geurtjes:

Ik ik

ik moet spugen

MEVROUW GEURTJES gaat rennend af. MEVROUW MOLLER gilt er nog wat achteraan

SCENE:

Kinderen op pad

Toontekst 4

M De twee kinderen doen hun jas aan.

C We hebben besloten op zoek te gaan naar liefde en dood.

M Er zit niets anders op.
Het is de enige manier om groot te worden

C en ongedaan te maken wat beter ongedaan gemaakt kan worden.

M Af en toe denken we dat we misschien wel iets beters zouden kunnen doen, iets nuttigers, dan zoeken naar liefde en dood. Maar die gedachte zetten we weer snel van ons af, want als we hem lang koesteren verlamt hij ons en dan worden we in elk geval nooit groot.

C We gaan op stap.

M Na een tijdje merken we dat we niets vinden wat ook maar in de verste verte op liefde en dood lijkt.

C 'Misschien lopen we elkaar in de weg.'

M 'Ja.'

C 'Of hebben we een wederzijdse blinde vlek.'

M 'Ja.'

C 'Misschien moeten we apart zoeken.'
We gooien een munt op. Kruis is liefde. Munt is dood.

M Ik raap de munt op.
Munt. Ik ga de dood zoeken.

C Ik ga de liefde zoeken.
We nemen afscheid van elkaar.
Dag N.

M Dag Nn.
We weten dat we belachelijk zijn. Twee kinderen! Die met blokken zouden moeten spelen, en met een slabbetje om op van die kleine, roodgeverfde kinderstoeltjes pap zouden moeten eten! Die zouden moeten drenzen, snoepen, duimzuigen, aan rokken hangen, een gat in hun knie vallen! Twee totaal onvolwassen kinderen! En díé gaan nu naar liefde en dood zoeken?

C We dansen met elkaar van louter belachelijkheid.

M 'Nog nooit...

C '.. zijn twee kinderen....

M '... zo belachelijk..... geweest...'

C '... als wij...' '...nu.'

M We schamen ons..

'Waren wij struisvogels, dan verborgen wij ons hoofd in de grond.

C Liefde... dood...'

'We durven wel...'

M 'Ja,' Zelfs als wij groot waren geweest en buitensporig volwassen, en liefde en dood volkomen onder de knie hadden gehad, en er over zeiden wat we wilden, dan nog waren we belachelijk geweest. Maar nu....!

C We besluiten ons niets van onze belachelijkheid aan te trekken.

M Ik hoor jouw moeder roepen.

C Mijn moeder? Nee!

M Ja! Ze waarschuwt ons.

Ze beweert dat dood en liefde twee zaken zijn waar wij beter niets van kunnen weten, en dat ze bovendien toch onvindbaar zijn.

'Onvindbaar', dat zoek ik nog snel even op.

'Niet gevonden kunnen worden'.

C 'Is dat het, moeder?'

'Niet gevonden kunnen worden?'

M 'Ja!'

Maar haar stem is heel zwak en vrijwel onhoorbaar.

C We laten haar zich zorgen maken.

M 'Wellicht, doet dat haar goed.'

C Dan gaan we elk een andere kant op.

M Ik ga op zoek naar de dood.

C En ik naar de liefde.

Dag N.

M Dag Nn.

SCENE:

De dood bestaat niet

Toontekst 5

M Na langdurig zoeken, zonder een welomschreven gevoel in welke richting ik moet zoeken, ben ik moe. Ik klim op een bank in een park en laat m'n beentjes bungelen.

C N zit naast een man die een boek leest.

M Ik draai me naar hem toe.

'Mag ik u iets vragen?'

C De man slaat het boek dicht en kijkt haar aan.
'Zo te zien ben jij een kind. Heb ik dat juist?'

M 'Ja,'.

C 'Vraag maar.'

M 'Weet u wat de dood is?'

C De man knikt en zegt: 'Die bestaat niet.'

M 'O nee?" zeg ik verbaasd. Maar ik ben ook wel opgelucht, want als de dood niet bestaat kan ik naar huis gaan en het aan Nn vertellen. Misschien bestaat de liefde ook wel niet! Wat zouden we dan zorgeloos verder kunnen leven... Als iemand op ons raam tikte en vroeg of wij van een van die twee hadden gehoord, zouden we luchtig, misschien zelfs wel smalend, met onze hand wuiven en zeggen: 'Weet u wat u moet doen? Doorlopen.' En als die iemand dan vroeg: 'Waarheen?' dan zouden we zoiets zeggen als 'Waarheen uw diepste verlangens u maar leiden', en verder spelen met onze poppen.

C 'Nee,' zegt de man. Hij schraapt zijn keel en gaat verder: 'Want als de dood bestond, dan was het ondenkbaar dat zowel jij als ik nu niet dood zijn. Dan zouden achter ons miljarden jaren zijn waarin wij dood zijn en voor ons nog veel meer miljarden jaren, misschien zelfs wel de oneindigheid, waarin wij ook dood zijn, en dan zouden wij nu allebei precies daartussenin in een onvoorstelbaar kleine tijdspanne allebei niet dood zijn...Dus niet alleen ik, maar jij ook. Nee. Dat is uitgesloten.'

M Ik ben even stil.

Ik denk over het antwoord na en vraagt dan:
'Wat bent u voor iemand?'

C 'Tja,' zegt de man, 'ik wou dat je me dat niet had gevraagd. Ik ging er zelfs vanuit dat je, omdat je een kind bent, dat niet zou vragen. Maar goed. Ik ben een onmogelijk iemand.'

M N zet grote ogen op en bekijkt hem nieuwsgierig. Dit is dus een onmogelijk iemand... Ik had al een tijd graag eens zo iemand gezien.

C 'Ik ben een verliezer,' gaat de man verder. 'Maar wel een grandioze verliezer. Neem dat maar van mij aan, kind.'

M 'Maar als de dood niet bestaat, wat dan?'

C 'Wat bedoel je met: wat dan?' vraagt de man.

M 'Nou, wat is er dan?'

C 'Wat er is?? Wat is dat voor een vraag? Je kunt zien dat je nog maar een kind bent. Die vraag leer je wel af. Wat is er... Wij zijn er. Dat zie je toch? Jij en ik. Wij leven. En die dood waar je het over hebt, die hebben mensen verzonnen.'

M 'Waarom?'

C 'Voor het gemak. Om maar niet te veel te hoeven denken. De dood is erg gemakkelijk, als je denkt dat hij bestaat en helemaal als je bang voor hem bent. Je kunt ook een misdadiger met een machinepistool verzinnen, hier tegenover ons. Als je dat doet is het ook heel erg makkelijk bang voor hem te zijn. En als je eerst bang bent kun je daarna die misdadiger

verzinnen, dat is ook makkelijk. Je kunt alle kanten op. Maar hij bestaat niet. Dat is een feit. Trouwens, er bestaat zoveel niet. Er bestaat meer niet dan wel.'

M Het is mooi weer. Een lijster zingt. Kautjes scharrelen in het rond op het gras voor de bank.

C De man zegt: 'Kom, ik ga weer eens. Dag kind.'

M 'Dag meneer.

C 'En wat ze je wijs maken over de dood: geloof het niet! De dood bestaat niet. Denk maar aan mij. Ik kan het weten. Ik leef,' zegt hij nog, als hij al een eindje is doorgelopen is en zich omdraait.

Dan verdwijnt hij.

M Ik blijf zitten. Ik denk na.

In gedachten schrijft ik een brief aan Nn.

Lieve Nn,

De dood bestaat niet. Ik heb het van een onmogelijk iemand. Hij heeft het mij overtuigend bewezen.

Dat scheelt wel, vind je niet?

Of vind je dat ik daar geen genoeg mee moet nemen? Vind je dat ik net zo lang moet zoeken tot ik hem toch vind? Denk jij soms dat je uiteindelijk, als je maar lang genoeg zoekt, al het niet bestaande zult vinden?

En ben jij de liefde al op het spoor? Of bestaat die ook niet?

Ik ben benieuwd!

Dan sta ik op en loop in gedachten verzonken verder, al zou ik nu liever met blokken of met poppen hebben willen spelen dan in gedachten te verzinken.

Het is niet anders. Kind zijn heeft iets dubbels. Daar ben ik inmiddels wel achtergekomen!

SCENE:

Op zoek naar de liefde

Toontekst 6

C In een ander park klim ik op een bank en gaat naast een vrouw zitten. Even zitten we zo stil naast elkaar.

Ik laat m'n benen zachtjes bungelen.

M De vrouw strijkt haar rok recht, duwt een sliert haar uit haar gezicht, kijkt Nn aan en zegt, met een zachte, een beetje hese stem:

'Weet je, ik houd van jou.'

C Ik zet grote ogen op.

'Ik weet niet wat dat is. Kunt u dat uitleggen?'

M De vrouw knikt, pakt een boekje, bladert erin en wijst iets aan.

'Houden van,' zegt ze. 'Hier.'

C 'O,' zegt ik, terwijl ik in het boekje kijkt, 'dus dat doet u met mij...'

M 'Ja.'

C Ik weet niet goed wat ik zeggen moet. Ik friemel wat met m'n vingers.
'Ik ben op zoek naar liefde. Weet u wat dat is?'

M 'Dat is dit!' roept de vrouw. Ze straalt. 'Precies waar ik het over heb. Dat jij dat nu net wilt weten... Houden van en liefde zijn synoniemen. Zo heet dat. Wat bijzonder!'

C 'Is dat echt zo bijzonder?' 'Het kan toch ook toeval zijn? En dus niet bijzonder?'

M 'Ga maar mee,' zegt de vrouw.
Ze neemt Nn bij de hand en loopt met haar het park uit.

C Ik huppel en vraag me ondertussen af of houden van en liefde wel echte synoniemen zijn en elkaar dus volledig overlappen.
We gaan naar het huis van de vrouw.
We komen in een schemerige kamer met reusachtige planten voor de ramen, dikke tapijten, kleden tegen de muren.
De vrouw vraagt me aan tafel te gaan zitten.

M 'Ik zal je wat laten zien, lief kind,' zegt ze.
Ze haalt een stapel fotoalbums uit een kast en legt ze op de tafel. Ze gaat naast Nn zitten en slaat het bovenste album open.
'Kijk,' zegt ze, 'in dat roeibootje.. dat ben ik...'
'Zie je hoe gelukkig ik kijk? Kijk, en die vrouw naast me, dat had jij kunnen zijn... als jij dat was geweest dan had ik jou nu omhelsd... dan waren wij zo gelukkig geweest... jij en ik... dan waren wij altijd bij elkaar gebleven...'

C 'Bedoelt u dat met houden van?'

M 'Ja.'

C Ik bekijk de foto's heel aandachtig.
'En dat is dus synoniem met liefde?'

M 'Ja.'

C 'Dat is dus waarnaar ik op zoek ben?'

M 'Ja.'

C 'En dat wijst u mij nu aan?'

M 'Ja.'

C Ik kruip bijna op de tafel, druk m'n neus op de foto.
'Maar wat is het dan?' Want het is net alsof het telkens weer uit m'n vingers glipt. Als een vis. Maar een vis is het niet, of iets wat daarop lijkt.

M 'Het is een gevoel,' zegt de vrouw. 'Je moet verlekkerd zijn. Ik weet zo gauw geen beter woord. Je moet iemand smakelijk vinden. Hoe zal ik het zeggen.'
Ze gaan rechtop zitten, kijkt Nn aan.
'Houd je van eten?' vraagt de vrouw.

C 'Ja.'

M 'Van welk eten het meest?'

C 'Van spek.'

M 'Nou, liefde is net zoiets. Ik ben spek. En jij bent spek. Of voor hetzelfde geld macaroni. Neem dat maar aan.'

C Het is laat in de middag. Buiten waait het. Er klinken geluiden van vliegtuigen, ambulances, meeuwen.

M Even later liggen ze in bed.

C 'Ik ben een kind.'

M 'Ik houd van je,' zegt de vrouw.
Enige tijd later valt de vrouw in slaap.

C Ik vindt alles wat ik beleef onduidelijk, maar dát vind ik weer niet zo raar, want ik denk dat alles in wezen onduidelijk is en ik weet langzamerhand heel veel af van onduidelijkheid. Ik heb het daar vaak over met N. Over voorlopige en over definitieve onduidelijkheid. Over onduidelijke gevoelens, pijnen, uren, onduidelijk weer, onduidelijke moeheid. Soms worden ik er zelfs moe van.

Ik ga rechtop in bed zitten en schrijf in gedachten een brief aan N.

Lieve N,

Ik heb iets ontdekt wat vermoedelijk liefde is. Ik heb in elk geval aanwijzingen in die richting, ook al is het vooralsnog onduidelijk, net als alles.

Ik ben inmiddels wel een stuk groter geworden. Ik vraag me af of ik nog wel een kind ben. Maar dat moeten anderen maar uitmaken. Stel je voor dat ik geen kind meer ben en jij nog wel... Wat dan?

Maar goed. Hoe staat het met de dood? Weet jij daar ondertussen meer van?

Dag, Nn

Ik rol me op m'n zij en sla m'n armen om de slapende vrouw heen.

Dit is wel eigenaardig. Ik sla mijn armen om haar heen. Waarom? Wil ik haar optillen? Nee. Wil ik haar wegslepen? Nee. Wil ik haar samenpersen? Nee. Ik wil helemaal niets en toch sla ik mijn armen om haar heen. En nu zoen ik haar ook nog! Vreemd! Dit is duidelijk iets waar ik nog nooit over heb nagedacht. Ik doe dit dus gedachteloos. En ik ga er maar mee door. Wel ja!

Ik zoen de vrouw in haar hals, op haar wang, op haar mond.

Achter de rug van de vrouw wrijf ik tevreden in m'n handen, want ik houd van gedachteloosheid. Al dat denken.... Ik ben nog maar een kind. Laat ik dat niet vergeten.

SCÈNE 6:

EEN GOED VERHAAL

MEVROUW GEURTJES zit op de bak na te hijgen. MEVROUW MOLLER komt op met bebloede handen. Niemand slaat daar acht op

Mevrouw Geurtjes:

Ik was even weg
Hoe lang heb ik daar gelegen.

Mevrouw Moller:

Een half uur geleden ben je weggegaan
Ik heb televisie gekeken
Daarna ben ik gaan kijken
maar je was onvindbaar

Mevrouw Geurtjes:

Waar was ik dan

Mevrouw Moller:

Geen idee
Maar jij moet met een HEEEEEL goed verhaal komen zuster

Mevrouw Geurtjes:

Hoezo ik

Mevrouw Moller:

Je was onvindbaar

Mevrouw Geurtjes:

Ik was misselijk
Misschien ben ik ergens gaan liggen

Mevrouw Moller:

Ja misschien wel
misschien ook niet
Ik kan om alles heen liegen
als er naar wordt gevraagd
maar dat geeft wel een ENORME belasting
op mij
als vriendin

Mevrouw Geurtjes:

Ik weet niet ik
Je overvalt me

Mevrouw Moller:

Je hebt ook een verantwoordelijkheid naar de kinderen toe

Mevrouw Geurtjes:

Wat is er met de kinderen

Mevrouw Moller:

Kinderen zijn ook wreed

Mevrouw Geurtjes:

Ik

Wat

Mevrouw Moller:

Waarschijnlijk begrijpen ze het

Weet je wat je gedaan hebt

Mevrouw Geurtjes:

Ik weet het niet

Mevrouw Moller:

Laten we alsjeblieft normaal doen

Mevrouw Geurtjes:

Als jij denkt

Mevrouw Moller:

want het is niet best

Mevrouw Geurtjes:

Nee?

Mevrouw Moller:

Ik bedoel ik ken jou als een redelijke vrouw

Mevrouw Geurtjes:

Tegen het bangelijke aan

Mevrouw Moller:

Ontoerekeningsvatbaarheid is tot daar aan toe maar dit

Mevrouw Geurtjes:

Ik was even weg ik kan me niet herinneren

Mevrouw Moller:

Dat is maar goed ook

Christus je kan toch ook je koffers pakken de sloten wisselen

of zijn platenverzameling kapot slaan

Mevrouw Geurtjes:

Zal ik mijn koffers pakken

Mevrouw Moller:

Nee nu hoeft dat niet meer
als je nu zou weggaan zou dat alleen maar opvallen
Dat is het laatste wat we nu willen opvallen

Mevrouw Geurtjes:

Moet ik even gaan kijken

Mevrouw Moller:

Zou ik niet doen schat

Mevrouw Geurtjes:

misschien dat het terugkomt

Mevrouw Moller:

Daar heb jij in jouw situatie geen enkele behoefte aan schat geloof me
Je bent al niet de stabielste
Ik heb wat meer afstand
Ik ben je vriendin
mij kan je vertrouwen
Ik regel dit
We hebben nog tijd
We moeten nadenken

Mevrouw Geurtjes:

Maar ik weet niet waarover

Mevrouw Moller:

Houden zo
het is een overlevingsstrategie van je onderbewuste
Dat is goed zo
Stop het weg
Laat het in je onderbewuste
Niet gaan wroeten
Niet gaan oprakelen
Hel zal wel weer een keer naar boven komen
de beelden
op een onbewaakt moment
bij de bushalte
of als je de borst geeft
misschien later in nachtmerries
DAT moet je dragen
DAAR moet je op voorbereid zijn

De situatie nu los ik voor je op

Mevrouw Geurtjes:

Ik ben bang

Mevrouw Moller:

Ja nu nu ben je bang
daarnet niet
Kan je zo zien
Heb zelden zoiets gezien
Een hele compacte Griekse tragedie
in een schuurtje van een doorzonwoning
en onze kinderen maar lekker slapen

Mevrouw Geurtjes:

God de kinderen

Mevrouw Moller:

Niks aan de hand
die liggen te slapen
Die heb ik weggebracht
Hebben niks gemerkt
Daar pas ik even op

Mevrouw Geurtjes:

Hoe bedoel je

Mevrouw Moller:

Ik heb even de leiding schat
Ik ga jouw leven weer in banen leiden

Mevrouw Geurtjes:

Waar is mijn kind

Mevrouw Moller:

UIT de gevarezone
Leek me beter
Het gaat nu even om jou
Zij heeft niks aan jou in deze staat

Mevrouw Geurtjes:

Ik ik ik was ZO bang dat dat
ik moet er niet aan denken

Mevrouw Moller:

DOE dat dan ook niet
Denk aan concrete dingen
hier om je heen

Schenk jezelf iets in en mij ook, kijk of het ongeveer evenveel is, biedt mij wat aan, begin een conversatie, neem een normaal voorwerp en doe daar iets mee, liefst iets waarvoor het gemaakt is

Drink wat, lach, schudt met je ijsblokjes in je glas.

Voeg echtheid aan je handelingen toe

Argwaan is zo gewekt

sluit de gordijnen

of nee, laat ze open

Wij hebben niks te verbergen

Wij moeten alleen maar nadenken

maar dat mag

als ze dat zien

kunnen ze ons niks maken

IK beschouw het als een uitdaging

Mevrouw Geurtjes:

Als ik jou niet had

Mevrouw Moller:

Jij zou hetzelfde voor mij doen

als je daartoe in staat was

Maar het is onwaarschijnlijk dat ik zo iets stom zal doen

Mevrouw Geurtjes:

Sorry

Mevrouw Moller:

Sorry ja

ben je wel een beetje laat mee

Mevrouw Geurtjes:

Was ik dronken

Mevrouw Moller:

Nee

Ik kwam binnen

Jij zat daar

Je staarde

Je zweette

en er kwam geen zinnig woord uit

Ik ben gaan kijken

eerst bij de kinderen

Toen verder

Toen zag ik het

Toen ben ik teruggekomen

en nu moeten we nadenken

want het is natuurlijk wel een dingetje

dat ze zeggen

dat kind moet misschien maar even uit huis worden geplaatst
beter voor de moeder
veiliger voor het kind
Zou ik me goed kunnen voorstellen
We hebben nog tijd.

Mevrouw Geurtjes:

Elke dag die ogen
die grote zuigende ogen
die je doorlopend in de gaten houden
die doorlopend je zwakke momenten zien
Die altijd maar vragen waarom
Waarom
Omdat je anders dood gaat
daarom
omdat overal gevaar is
omdat het water diep is
omdat je stikt
omdat dat scherp is
Alles is scherp, hoekig en hard
Alles is niet te vertrouwen
maar ze luisteren niet
Ze gaan er op af
Hoeveel ik ook sta te schreeuwen
Ze gaan er op af
draaien het gas open
drinken bleekwater
knopen gesprekjes aan met wildvreemden in duistere parken
Ze luisteren niet
Je brengt ze alleen maar op ideeën
Ik word er gek van

Mevrouw Moller:

Ja schat maar als dat er niet was
zou je wel ergens anders gek van worden
Nou ja je kinderen gaan hun eigen weg
Jij kan alleen maar iets aanbieden
mogelijkheden en geen angsten
Je angsten kan je bij mij kwijt
ik luister

SCÈNE 7:**PARADISE LOST****Mevrouw Geurtjes:**

Ik droom wel eens
dat hij gemaskerd in de keuken staat
nadat hij door het raam is gesprongen
Met zwarte leren laarzen met onuitlegbare klei
een open blouse en een cape
En hoewel niemand hem op straat zou herkennen
zou ik meteen zien dat het Waldo is
door dat kastje onder zijn arm
maar dat zou ik natuurlijk niet laten merken
en ik zou schreeuwen
Neem me niet op tegennatuurlijke manier bruut
HOEWEL ik er lekker uitzie
zo met dat lichte spul
dat net openvalt waar het open moet vallen
dat net van mijn zorgvuldig onthaarde been
GLIJDT als het ware
Ga weg engerd
of ik roep mijn man die voor de zestigduizendste keer een kastje staat te lakken
Want die heeft een bankschroef en een schuurmachine en een ROLLER.
En dan zegt ie
dan zegt ie
Wat doe JIJ hier in dit zwaarmoedig dal van schuurstof en laklaagjes
Zo'n mooie, bijzondere, gevoelige vrouw, met zulke fijne onthaarde benen
en stevige borsten
Laat me die eens voelen
En ik zou zeggen
je mag je zware leren handschoen wel uitdoen
dan voel je beter waar ik de hele middag ben bezig geweest
En dan kijkt hij mij diep en begrijpend aan
en voelt
en sluit zijn ogen
En dan zou ik zeggen
open je ogen bruut
en kijk me aan
en dan doet hij zijn ogen open
en werpt mijn kind in de lucht
en neemt mij in zijn armen en kust en kust me en kust me
en vangt dan mijn kind
met een wonderbaarlijke timing
en eigenlijk zonder dat ik het gemerkt heb
heeft hij de tulpenbollen gepland
en de rozen gesnoeid
en bloeit alles in de tuin
Hij beschermt tegen al het kwaad en tegen de kou van elke dag en zelfs tegen de
kwaadaardige streken van het oestrogeen

Hij kan alles en alles tegelijk en blijft met zijn warme aandacht
BIJ MIJ
Hij
is
gewoon
heel goed in
MULTITASKING !!!

MEVROUW GEURTJES schenkt emotioneel een borrel in

Mevrouw Moller:

Okeeeee ...

Mevrouw Geurtjes:

En hij komt helemaal niet van Mars
en ik niet van Venus
Nee
Ik BEN Venus
en hij is een meteoriet die bij mij naar BINNEN slaat

MEVROUW GEURTJES slaat een borrel achterover en hijgt uit. MEVROUW MOLLER kijkt haar meewarig aan.

Mevrouw Moller:

Nou, dat is helder
en dan is het weggrijden geblazen zeker
met zijn allen zeker
op een nauwelijks in bedwang te houden zwarte hengst
wegzakkend zonnetje zeker
opkomende sterretjes nietwaar
weg van dat schuurtje
en dat gladde keukenkastje
Jajaja

Mevrouw Geurtjes:

Zo moet het gaan
Zo heb ik het gewild
Zo ben ik er aan begonnen
maar je doet het nooit goed

Mevrouw Moller:

Je kan nu weer je eigen leven leiden

Mevrouw Geurtjes:

Ik ga nu naar hem toe
En ik zeg:
ik ben even weggeweest
Ik was even out of iets

en DAT was het moment dat ik mij realiseerde hoeveel ik van je houd
Hoe ik je mis
en dan kijk ik hem diep in de ogen
en ga bepaalde dingen suggereren
verleiden
Kijk dat hij vanzelf op het idee komt is misschien teveel gevraagd
maar ik kan hem de weg wijzen

Mevrouw Moller:

Dat gaat niet meer

Mevrouw Geurtjes:

Wat

Mevrouw Moller:

Je moet je eigen leven maken

Mevrouw Geurtjes:

Kan ik niet meer

Mevrouw Moller:

Dan heb je mij

Mevrouw Geurtjes:

Ik wil hem

Mevrouw Moller:

Jij wil het ook niet begrijpen is het wel
Ok

Jij gaat nu naar die schuur in
en je vertelt hem jouw droom

Mevrouw Geurtjes:

Ik ben je zo dankbaar
Dat je me hierdoorheen gesleept hebt

Mevrouw Moller:

Soms heb je iemand nodig
die de knoop voor je doorhakt
daar hoef je je niet voor te schamen

Mevrouw Geurtjes:

Ik ga hem halen

Mevrouw Moller:

Waarom

Mevrouw Geurtjes:

Om hem te vertellen wat jij mij hebt gezegd

Mevrouw Moller:

Hij is dood

Mevrouw Geurtjes:

Juist

Mevrouw Moller:

Hij heeft zijn laatste laklaag gezet

Blijf jij maar hier

Jij hebt genoeg aangericht

Ik ga even kijken ja

Ik ga het voor je oplossen

Mevrouw Geurtjes:

Ik begrijp niet

Mevrouw Moller:

Een kwartier lang onvindbaar zijn

Kan je echt niet straffeloos doen

Wacht jij maar hier

ik brei het wel recht

Mevrouw Geurtjes:

Doe maar

Ik

***MEVROUW MOLLER gehaast af. MEVROUW GEURTJES staart voor zich uit.
Er klinkt een ontploffing. Oranje vuur flakkert achter het decor.***

SCENE:**Liefde op een plein****Toontekst 8**

C Ik loop door de stad.

M Straten, pleinen.

C Bladeren vallen van de bomen.

M Er wordt opgeroepen tot liefde.

C Spandoeken, plakaten aan de muren, vlugschriften. Er hangt een opgewonden sfeer.

M Uit luidsprekers klinken kreten als: 'Liefde is zo goed als onweerstaanbaar' en 'Liefde zegt alles'.

C Mensen verzamelen zich op een plein.

M Er roepen vrouwen met heldere stemmen van balkons.

C Er is welsprekendheid en geestdrift.

M Velen weten niet wat liefde is en laten het zich door anderen uitleggen. Of zij verbergen zich in hun jassen, schamen zich voor de armzaligheid, de kouwelijkheid van hun ziel.

C 'Nu weet ik het nóg niet,' zeggen sommigen. Ze worden moe. Ze zijn bang dat ze misschien wel eerder dood gaan dan dat zij weten wat liefde is, en dat zouden zij verschrikkelijk vinden.

M Anderen hebben hetzelfde kleine boekje bij zich, dat de vrouw aan Nn liet zien. Ze lezen erin.

'Hier!' roepen ze. 'Hier staat het!' Ze wenken de mensen om zich heen om het hen te laten zien. 'Op papier is het zoveel duidelijker dan in de werkelijkheid!' zeggen ze.

C Anderen knikken en zeggen: 'Ja, dat is het. Nu weten we het. Dat is liefde.'

M Maar weer anderen beweren dat het valse boekjes zijn, door liefdelozen in omloop gebracht om mensen op een dwaalspoor te brengen. En als ze op een dwaalspoor zijn kunnen ze gemakkelijk worden afgemaakt. Dat doen de liefdelozen het liefst.

C Van de balkons en bordessen wordt nog steeds tot liefde opgeroepen met steeds doordringendere stemmen:

'Het is nu of nooit!'

M Zij die inmiddels weten wat liefde is zijn ervan vervuld, talen nergens anders meer naar, slaan elkaar op hun schouders, kussen elkaar.

C Ik zwerf tussen al deze mensen in.

Ik weet niet wat ik denken moet.

Ik aarzel tussen weten wat liefde is en het niet weten, en ik acht het niet onmogelijk dat ik de rest van m'n leven daar altijd over zal blijven aarzelen.

Ik ga een zijstaat in.

M Daar zijn oude mensen die niet goed tegen het geschetter op het plein kunnen. Zij hebben kleine kinderen bij zich en vragen hun:

‘Wat willen jullie worden?’

C ‘Nutteloos,’ zegt het ene kind.

M ‘Overbodig,’ zegt een ander.

C ‘Zinledig.’

M De oude mensen knikken en leggen hen uit hoe ze nutteloos, overbodig en zinledig kunnen worden, en, als ze dat willen, ongrijpbaar.

Sommigen zijn heel oud en zweven op het randje van iets eigenaardigs.

C De kinderen luisteren. De meesten zullen worden wat de oude mensen hen uitleggen. Anderen zijn het vanzelf al. Met de mensen op het plein hebben zij geen bemoeienis.

M Daar wordt ondertussen nog steeds met steeds schrillere stemmen en trompetgetetter opgeroepen tot liefde en nu ook tot zorgeloosheid.

C Ik loop verder. Ik kom in verlaten straten. Er is nergens iemand te bekennen.

Ik ga weer op een bank in een park zitten.

Ik ben een kind. Ik moet niet vergeten dat ik een kind ben.

Misschien moet ik de wijste zijn.

Maar ik weet niet wat ik daarmee bedoel.

Ik vraag me af of het ons wel gelukkig maakt over liefde te denken en ernaar te zoeken.

Ik denk aan N. Die weet nu alles. Wie weet zelfs, en passant, ook wat liefde is. Wie weet weet je dat automatisch als je weet wat de dood is.

Ik leun achterover op de bank, laat m'n benen bungelen. Ik speel met de zonnestralen die op m'n knieën vallen.

SCENE 7:**PARADISE LOST 2**

VROUW MOLLER komt hoestend en halfzwart binnen.

Mevrouw Moller:

Ik heb dat schuurtje maar in de hens gestoken
 Dat brandt wel uit
 Nu moeten we een verhaal hebben
 iets zonnigs
 iets met toekomst blauwe luchten en blozende kinderen
 Je kind heb ik op zolder verstopt
 haal haar maar
 Pak haar goed in
 het is koud
 Ze moet weg
 Die cognac fles moet ook weg
 Ik sta hier
 met een designkoffiekan
 Wij zijn aan het klessebessen
 voor de gezelligheid
 We hebben altijd een goede tijd samen
 Ik vertrouw jou
 Ik vertrouw jou zelfs mijn kind
 En jij vertrouwt mij met jouw kind
 Jij bent geweldig
 Ik ook
 Ik ben ook geweldig
 Je man ook
 die is ook geweldig
 die stond een keukenkastje te lakken in de schuur
 liefdevol
 Dit is een ongeluk.

SCENE 8:**ZACHTER LEVEN**

MEVROUW GEURTJES ligt op een bank. MEVROUW MOLLER staat met doosjes slaapmiddel en een glaasje water.

Mevrouw Moller:

Wat ga je nu beter doen

Mevrouw Geurtjes:

Luisteren

Mevrouw Moller:

Ok dat is een begin
 maar niet naar iedereen luisteren

Mevrouw Geurtjes:

Nee niet naar iedereen
vanzelf

Mevrouw Moller:

Je moet beter naar MIJ gaan luisteren

Mevrouw Geurtjes:

JUIST naar jou

Mevrouw Moller:

Precies
Je kan ook je hart volgen
als er nog wat van over is
Tot nu toe heeft het je niet veel geholpen
maar er schijnen mensen die hun hart kunnen volgen
ZONDER dat ze in de problemen komen
Maar ik hou liever het koppetje d'r bij
anders lopen ze over je heen
Hier neem wat

Mevrouw Geurtjes:

Iedereen loopt over me heen
omdat ik goedgelovig ben

Mevrouw Moller:

Ja, dat hebben ze meteen door
als je goedgelovig ben

Mevrouw Geurtjes:

Daarom kan ik zo goed met kinderen omgaan

Mevrouw Moller:

Jaaaaa DAT moet ik je nageven
je bent een genie met kinderen

SCENE: Ingepakt, misschien wel dood***Toontekst 9***

M Niemand weet iets.

Ik loop door de stad en vraag iedereen wat de dood is. Maar iedereen schudt zijn hoofd of zegt dat hij nu geen tijd heeft voor zulke vragen of dat hij in het algemeen geen vragen van kinderen beantwoordt.

Ik blijf voor een etalage staan. Op het raam staat: 'HEDEN U'

Ik ga naar binnen en vraag wat ze verkopen.

C De meisjes achter de toonbank zeggen: 'U.'

M 'O.'

C De meisjes trekken hun wenkbrauwen op en kijken N vragend aan.

M Ik knik.

C Ze komen achter de toonbank vandaan, grijpen N en pakken haar voorzichtig in, vouwen de randjes van het pakpapier netjes in driehoeken en binden een rood lint met krullen om het geheel.

'Voilà, u,' zeggen ze.

Dan geven ze het pakje met N aan een bezorger mee.

De bezorger rijdt met het pakje op een brommer weg.

Aan de rand van de stad gooit hij het in een kleine afgrond.

Lange tijd gebeurt er niets.

Dan ga ik jou zoeken.

Ik vind je tenslotte op de bodem van de afgrond. Mijn intuïtie heeft mij de weg gewezen.

Ik til het pakje met jou op m'n rug en ga ermee naar huis.

M 'Ik ben niet dood,' zeg ik vanuit het pakje, (met een gesmoorde stem).

C 'O nee?' kreun ik, want het pakje is heel zwaar.

M 'Nee.'

C 'Maar je bent vast wel behoorlijk toegetakeld.'

M 'Ja.'

C 'Zeg nu maar niets meer. Want je bent heel zwaar.'

M 'Dat is goed.'

C Ik moet af en toe stil staan en het pakje neerleggen. Ik ben niet voor niets nog maar een kind. Kinderen zijn volgens mij beroemd om hun gebrek aan kracht.

Als ik thuiskom leg ik jou op de divan in de kamer voor het raam.

IK pak je uit. Ik zie dat je blauw bent en zeer ernstig gehavend.

M Voorbijgangers drukken hun neus tegen de ramen:

'Kijk, iemand die doodgaat.'

C 'Laat zien!'

'Ja, inderdaad.'

M 'Hoe gaat ze dood?'

C 'Wat bedoel je?'

M 'Nou, potsierlijk, ernstig, ontroerend... Er zijn zoveel manieren waarop je dood kunt gaan...'

C 'Zo te zien gaat ze aandachtig dood. Geconcentreerd.'

M Hun buurman bonkt op de muur.

'Is het soms met een van jullie afgelopen?' roept hij.

C Ze antwoorden niet.

M 'Ik zoek ook liefde!' roept hij. 'Als jullie dat maar weten! Kinderen...' Even is het stil, dan zegt hij: 'Maar ik vergeef jullie, dat doe ik wel.'

C Ik sta naast jou. 'Zou dit het nu zijn, N, ga je dood, wat denk je...'

M 'Ik weet het niet, het kan van alles zijn...'

C Even later beweegt N niet meer.

Ik kijk naar haar.

'Ben je dood?' Er verschijnen rimpels op m'n voorhoofd.

Mijn eerste rimpels.

'Of ben ik soms dood? Is iedereen het, en jij niet? Dat zou ook kunnen.'

Ik bal m'n vuisten.

'Nu weet ik het nog niet!'

M De wind steekt op en blaast het huis, dat maar een kinderkuis is, weg, met ons erin. En als hij tot orkaankracht aanzwelt blaast hij ook de buurman weg, die zich wanhopig aan zijn zekerheden vastklampt, en desondanks de elementen vergeeft.

SCENE:

Doder dan moeder

Toontekst 10

M Mijn moeder komt thuis. Een tas vol boodschappen aan haar arm.

'Waar zijn jullie?' roept ze. 'Ik heb boodschappen gedaan.'

Ze kijkt om zich heen. Geen spoor van ons te bekennen.

C 'Kan ik jullie ook geen ogenblik alleen laten?'

'Wat ben ik onmisbaar!' zucht ze.

M Waar is jouw moeder?

C Thuis, of dood, ik weet niet.

M (Er wordt op de muur gebonkt.)

De buurman zegt: 'Ik vermoed dat ze dood zijn.'

C 'Dood?' vraagt jouw moeder.

M 'Ja. Omgekomen. Hoe zeg je dat. Vergaan.'

C 'Waarom?'

M 'Er zal wel een reden zijn geweest. Maar die kon ik vanuit mijn positie hier niet nagaan. Ik zit ook maar achter een muur.'

C 'Ja.'

Het is even stil.

'In elk geval bedankt,' zegt jouw moeder.

M 'Dat is goed,' zegt de buurman.

C Je moeder loopt heen en weer door de kamer.

M 'Wat zal ik nu gaan doen,' mompelt ze.

C Ze blijft staan.

M 'Weet je wat,' zegt ze zachtjes, 'ik kan één ding doen. Wegkwijnen. Ik ga wegwijnen.'

C Ze gaat voor het raam zitten.

M 'En als iemand mij vraagt waarom ik wegwijn, dan zeg ik: wegens algemene verprutsing.'

C Ze knipt haar nagels, bekijkt ze nauwkeurig, blaast de knipsels weg.

M 'En als iemand, één iemand, ook maar één keer één tel lief voor mij is ga ik onmiddellijk dood.'

C Ze kwijnt weg.

Ze mompelt af en toe: 'Nu ben ik voor de helft weggekwiind. Nu voor driekwart...'

M De buurman roept: 'Wat doet u?'

C 'Wegkwijnen.'

M 'Weet u wat ik doe?'

C 'Nee.'

M 'U vergeven, u niets kwalijk nemen, hoe zeg je dat?'

C 'O.'

M 'Ik houd van u.'

C Je moeder gaat onmiddellijk dood.

M En jouw moeder ook.

C Die is al dood.

M Goed.

Het is donker en dan weer licht, en dan weer donker.

C De kamer ziet er oud en vervallen uit. Er groeit onkruid tussen de planken van de vloer.

M Er lopen een paar ratten lusteloos rond.
Van onze moeders geen spoor.

C We spelen met blokken, bouwen er een soort toren van.
We zuchten.

M 'Nu weten we alles.'

C 'Ja'. 'Alles.'